

OPLATA

Jak je svaty advent,
Hospodina chval,
ale hned jak mině,
každy navštiv bal!

Tak to stojí v knihach,
tak to pravju stryk.
Na bal chodit' vyskat',
stary přecej zvyk!

V balovy děň enem
furt a furt se struj!
Šmizlu pěkně bigluj,
s butuv otři hnuj!

Večer potem s robum
tancuj ani djas.
Oplat' ji to předem –
v bal maš na to čas!

Z bali až se vratiš,
budeš zasej ty
podle její nuty
vymětat' kuty!

A že taky taněc
něni figlaty,
dosvědči mi každy,
kdo je ženaty...

V malém přímořském městečku je páter v kostele již unaven ze zpovídání, když má neustále poslouchat, jak se mu lidé svěřují se svými neřestmi. A tak najednou vyhlásil:

„Kdo se mi chce svěřit s tím, že byl svému manželovi nebo manželce nevěrný, stačí, když mi řekne, že ‚spadl do zálivu‘.“

To se ujalo a páter měl ulehčenu práci. Čas plynul a starý páter zemřel. Na jeho místo nastoupil nový. Po několika dnech navštíví nový páter policejní stanici. Říká policistovi:

„Měli byste něco udělat s bezpečností u zálivu, neustále tam padají lidé.“

Ten se pobaveně usměje a doporučí páterovi, aby šel za policejním ředitelem. Tomu páterova nevědomost také přijde k smíchu a pošle jej za starostou:

„Měli byste něco udělat s bezpečností kolem zálivu, neustále tam lidé padají.“

Starosta se směje, až se za břicho popadá. Páter se rozčílí:

„No, to není žádná legrace! Zrovna vaše žena tam minulý týden spadla šestkrát!“